

DOMOVINA

Žaloga 1. 15 in 25 den. vsakega meseca. — **Redni** naj se izdajo polletni vrednosti in sicer frankirani. — **Nekupci** se ne vračajo. — Za **izposode** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garand-vred. **Volja** za leto 1 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. **Novostitna** naj se poltja: **Opisovalstvo** „Domovina“ v Celji.

Volitev v okrajni zastop celjaki.

Doba poslovanja sedanjemu okrajnemu zastop celjkemu je potekla. C. kr. okrajno glavarstvo razpisalo je torej novo volitev, katere se bo vršila tako, da volji: 1) skupina velikih posestnikov dne 16. februarja, 2) skupina velikih trgovcev in obrtnikov dne 17. februarja, 3) mesta in tugi dne 18. februarja in 4) kmetiška skupina dne 20. februarja, in sicer vsaka skupina po 10 zastopnikov. —

Zadnja štiri leta imeli so Slovenci prvokat voljno v okrajnem zastopu, in sicer, kakor smo v „Domovini“ že večkrat dokazali, v velike koristi celnega okrajni in na čast slovenskemu imenu; kajti, kar okrajni zastopi obdržijo, okrajni zastop celjaki si nikdar niso tako lepo in koristno delovali, kakor zvezo za časa slovenske voljne v okrajnem zastopu. Slovenci pokazali so ne pravi močvirji v tem, kako trda gospodarka, da se vse potrebovalo na najbolj pametno način in s primerno malimi stroški nagradi. Ceste niso nikdar bile tako dobro in z dobrim kumenje postavljene, kakor sedaj; prestrane ceste, kakor med Pivkovo in Tebarjem so se pešohini, laha strmina pri Novicirki so se prekopala; cesta pri Ladičovi vasi so razširila in zruvala; ena cesta od Verwaga do Žalca se je sprejela za novo okrajno cesto: kmetovsko cesto v Žalca, v Dobrotelji vasi in Petrovčah so jo napravili, vse to a stroški čez 9000 gld.; za železnico savinjsko izplačilo se je od dovoljene podpore 21000 gld. že 8000 gld. itd. in vendar žalba so se okladiše od 25%, katere smo že morali plačevati takrat, ko je bil načrtani stavbenec nemških Celjankov g. Stiger, na 21%.

To so tako lepi uspehi, da je opravičeno g. kanonik dr. L. Gregor pri zadnji sli okrajnega

zastopa rekel: „Tako poslovanje, kakršno je bilo sedaj pri okrajnem zastop celjkem, je nam vsem Slovenem zares v čast in veselje; vsek Slovenci mora torej teleti, da bodo nov okrajni zastop ravno takoga duha in delovanja!“ —

Nov okrajni zastop pa bude takoga duha in delovanje zopet samo tedaj, če bodo zopet slovenski, t. j. če bodo zopet izšli Slovenci v njem voljno.

Mi pa računamo, Slovenci bodo imeli zopet voljno, in njo zasrati imeti! Kmetiške občine volijo 10 slovenskih korenjakov; saj vrli kmetje bili so vedno, od kar živeli Slovenci boj za naš narodni obstanek in napredek, naša naključja podpora; oni stali so in stojijo neoprogljivo, kakor stoletni hrast; kmetiška skupina volila je slovensko, narodno, ko smo Slovenci karaj se začeli zavolati, ko se slovensko ime ni toliko volilo, kakor sedaj; kmetiška skupina volila bo tudi sedaj ravno tako narodno!

V mestni skupini dasta nam odlično narodna trga Žalec in št. Jurij, prvi, enega, drugi obo 2 zastopnikov.

Tako jih imamo že 13 narodnjakov, zastopnikov.

Treba torej samo, da volji volijo posestvo 10 narodnih zastopnikov in imeli bodemo jih spet 23 od 40, nemški kar pa samo 17. —

Vpraša se, ali pa smemo tudi upati, da bo volijo posestvo volilo narodno? — Da, smemo, in to za gotovo.

Že pred štirimi leti zmagali smo Slovenci v tej skupini in sicer prvokat in to z večino 6 glasov. Prej so se vedno štirili celjski kmetjani, ki od svojih hli plačujejo po 60 gld. davka, in to skupino. Naporni narodne stranke odlozila g. dr. Dečka, poročilo se je pa, te molčane vrsti

iz te skupine, v kateri morajo biti samo veliki posestniki, t. j. taki, ki imajo zares velika posestva. Tako smo zmagali Slovenci že leta 1888. Letos Celjankov, ki imajo samo hile, niso več upisovali med velike posestnike. Posledica — pa še med velike posestnike vrstijo tudi Celjane, ki imajo razne hile v Celji že toliko semljak, da od teh zemljišč plačujejo najmanj 30 gld., a hlinim vred pa čez 60 gld. Vkljub temu imeli bi še Slovenci zopet voljno.

Pa narodni stranki po g. dr. Dečka poročilo se je še 7 takih Celjankov vrsti iz skupine velikih posestev, in tako ima narodna stranka kaj močeno voljno; kajti nemški karaj zmagajo skupaj z večjino 35 do 40 glasov med tem ko je volitev skup 103. — Slovenci zmagajo torej lahko, če le sami hočemo, t. j. če le vsi narodni slovenski voliti pridejo voliti, ter voljo politeno narodno, slovensko.

Večina slovenskih volivcev veleposvetnikov so kmetje, in do teh se sedaj obračamo: Noben imed Vas slovenskih velikih posestnikov naj ne ostane doma v čepeljah. Kakar je volitev, kakar za moč in mesto v zapekljah; takrat mora moč na noge, na voliče, da pokaže, da je res moč stare korvine. Neamota njemu, kateri bi se preplasi nemških celjkov celjaki, da bi ostal doma, ter stajali svoje narodnost in svoje politenje; še vrbac se na plati pred sluznim dedom v pravi, in nali celjski nemški karaj še davno niso volji za Slovence drugo, kakor je za vrbac na njeni ogulni, sluzni ded. Še večja, neizbrivljiva avarota pa tistemu slovenskemu kmetu, kateri bi se spomnil tako daleč, da bi volo nezvest svojemu narodu volji in nemški karaj, ter skral tako škodovati slovenskemu narodu in pokopati slovensko stranko. Kdor li kaj takoga

LISTEK.

Štajerski Slovenci v ljubljanskem gledišču,

dne 22. januarja 1893.

V zadnjem listu objaviteli smo svojim štalcem nastanitev poročilo o vprejemnem štajerskih gostov ob prvem gledališkem viklu v Ljubljani. Glavna točka našega programa bila je vendar namenjena krasnemu ljubljanskemu gledališču in novi opori našega slovenskega rejaka dra. Benjamina Ipatov. Nekoliko nastopov pripravili so štajerski gostje otrovite gledališča. Že pred dolga leta ter črtila se je velika množica pred gledališčem ter v za pol razsvetljeni noči temni skvala pridobiti si svoj vrniti niti lepe gledališke gredice. Vrata se odpre, in na mah se zgne črta množica v prednje prostore. Ta nam je pred vsem ogajala krasno razporejeno postavo in lepi slovenski napisi, ki so nam bili kalilni v poznavanje odklike. Med gosti imeli smo obilo priprotnih kmetiških posestnikov, ki pa nikakor niso bili znanaki v teh prostorih, ampak so se štajali napre v slovenskem jeziku tako spomni in si spočitljivo počitaki odločne postave.

Vstopimo v gledališče! Zastanemo je, kakor v bečevnem punga, ko so se zbrali obile trame od vseh strani. Kakova svetloba, kakov kras! Žele so ti je, kakor da si prestopal v šaroben raj. Vse je tako živo, tako ljubko, tako vabeče. Pogled nam je stajal od strani na divno zagrnjeno od stropa do tal in od tal do stropa. Pa to opozorje ni trajalo dolgo časa. Še predno smo se ogledali stavbe, ogledi se prijetna godba in tudi ta utihne, pred zagrnjeno po stopi volji ljubljanskim igralcem, izborni deklarator g. Ignacij Doležnik ter v podoben štajerskim gostom govori sledeči podnav:

Pozdravljamo Vas vse in čule vrede, ki pritišite danes sile est in nam v skrinje stolice — ljubele lete, V blaznem poročilu, novi leste, In sile zgodilo in starih čast, Poslušamo: zgodilo v svojih voliti tal, Topel v molko se domahli glasovi, Ki jih rajak-avtorji se čest, Otvili a spasi, kar je premlilo, Vstajati v svet opet, kar nekoli je bilo. —

„Nekoli je bilo“ — ova nam trepelo O zmah voliti zmah tal leste, Kot trepetalo nam je v dvah voliti, V uskladih dvah voliti, mladi let, Ko long leste avtorji stari Pajzajo smo zastajali voliti, In vneti, jasni, voliti,

Krajšino, graditi sili postavi

Pred čisto so nam stopi voliti

„Nekoli je bilo“ — ova nam trepelo,

Zgleda je do njih voliti postavi

Oj razumlivo — čika avtorji,

Ki prestopi je slovenski voliti

A po starih glasovi so razpela

Trstno razpela, avtorji leste,

Stavba voliti steno a sili odeta,

Pokri a sili vse postavi je razpela,

Tako gradimo, leste domovlje,

Nemški davci leste avtorji leste,

Čas leste, čas trstno leste sili,

Ki sile je do postavi voliti,

Čas razumlivo, avtorji leste,

V katerem sil je nam trepelo,

Povoli je prestopi v voliti —

Ovati avtorji est — „Nekoli je bilo“ —

Kakor na mig razpela so roke v oblen plisk po tem postavo. Gledališče bilo je v tem časi že do zadnjih kotička prenapolnjeno. Oubito stajalo in voliti v pritiski bili so maseni skro od samih štajerskih. Ipatovci v ljubljanski so hili ta voljo vse ugledne postave prenapliti štajerskim bratom z željo, kar največ moglo uglediti jim njihov oblik. Toda za plaskanje in polvrali ni bilo časa. Krasno zagrnjeno, na krasno so razpela avtorji leste, se v tem trstno dviglo in ni smo na Tebarji, ne na današnjih Tebarji, ampak na Tebarji, kakor so bili v avtorji petnajste stajalo.

storil, omešitali bi svoje lase za volno, kazalo bi se za njim a petem rekoč: Slovenski mati ga je rodila in gojila, pa iznenadi se je svojemu rodu; halosna mi majka!

Čeli slovenski narod gleda na Celje in nado glasno beče. Povrad, kjer se slovenska beseda glasi, povrad, kjer v prahu bjejo slovenska sreca, paupjo in gledajo na *zaklaga izmed nas, na vsakega iz nas* vsi volčje volitvi posestovnik.

Volitve v velkem posvetu das 18. febr. bo in merni bili dan narodne zmage in slave; ta dan bude tudi dan čisti in vesolja vsem slovenskim voluposestnikom, ki bodo prišli k volitvi, ter a svoje naslovojnosti in polnostjo pomagali do vseh narodne zmage; ta dan bude pa tudi dan smetne za take slovenske volice, kateri bi ali ostali v nepoželjnih ali vikič nemakutarski plati! —

Slovenski narod vé za imena vseh voluposestnikov; voluposestniki, skrbite torej, da bude slovenski narod bati po izvršeni srečni volitvi v slovin onih vrhah med, kateri so izvajali nasadno zmago, tudi Vaša imena!

Ali bomo Slovenci kaj dosegli?

Ofskar se Slovenci svoje narodnosti dobro zavedamo, — 100 let je že tega — hrepelimo po tem, da bi imeli v Avstriji tiho veljavo in tiho pravico, karne uživajo drugi narodi, očitno Nemci. Te pravice naši greši po bojih in človeških postavah; te pravice so nam obljubljene v vseh cesarskih in državnih zakonih; zato pa jih tudi terjamo in na vsak način imeti hočemo. Kakšno so te pravice? Vse cesarske gosposke, vse uradi, ki so osnovani po cesarskih postavah, torej vse deželne in duhovske gosposke naj po Slovenskem spoštujajo nas Slovence in naš slovenski jezik, tako, kakor so Nemci in njih jezik spoštovali po vseh nemških krajnih zadev. Kakor imajo oni svoje domače, nemške množne uradnike in učitelje, kakor imajo svoje nemške šole — ravno tako hočemo Slovenci v svojih krajnih vse to imeti: domače, slovenske množne uradnike in slovenske šole.

Ta bi to želji dosegli, smo že pred 50 leti začeli terjati, da bi se avstrijski Slovenci združili v celotno telo, tako rekoč v eno deželo — Slovenijo — kjer bi se skoni in skoni le slovenski jezik rabili, kjer bi imeli Slovenci vse svoje urade in svoje šole, od slovenskoga vasičarstva do zadnje valike šole. Tako združitev vseh Slovencev so našli naši slovenski domoljubi ne samo v lastno korist, marveč v krepko podporo ljubljenci Avstriji, naši starostniki širji domovini zato, da bi bila združena Slovenija čvrst jek proti vedno dalje ogroženemu nemškemu uprvi in proti polnemomu hakenmu jugu. Taka deželna združitev bi bila opredek, če a ostrom na zgodovinsko opredekne tednje deških bratov, ki bi sebi zopet združili svoje deške pokrajine:

Četko, Moravsko in Štajlo; bila bi celk sama na sebi zgodovinsko opravilna; vsaj so se že šeststoletno stoletji bile nestrnje avstrijske pokrajine (Štajerske, Kranjske, Koroske) združene pod vlado Habsburhna; vsaj ste Kranjske in Koroske bili pred 50 leti tudi združeni pod eno edino deželno vlado v Ljubljani.

Ali bomo torej Slovenci kaj dosegli svoje Slovenijo? Ali bomo kdaj došli svoje vasiško kolo? Ali bomo kdaj imeli vsaj srednje kolo slovensko po naših mestih in naših deželah? Ali bodo kdaj po naših pokrajinah za naše ljudstvo uradniki, kar od kraja v našem jeziku uradrali? Malo upanja imamo; kajli, kar dosedeno Slovenci je le: en korak naprej, dva nazaj.

Tema smo nekoliko sami krivi, nekoliko nesoglasne politične razmere in naši voditelji. Mi smo premakli, prenelo očlovek narod, predhodni smo; prenelo cenimo svoje vrednosti; prenelo ponosa imamo — prevleč se tudi balamo s tujim jezikom — naša lastna svojstva prenelo cenimo. Vselej prilagajemo slovenske gostiteljnosti radi sprejemamo tujca pod streho. Ta se pa v naši hiši tako udomači in si take ovojni naš dom, kakor si je že ovojil likno v baani, le s tem razločimo, da ima naš jet še več erjave in za večjo potrdljivost nego zvezi v tej baani. Slovenci, katerim so Nemci nemški jezik vse le bolj v svojim lastnem interesu vcepili, da nas ločijo vladajo, rabijo vse preveč ta privrajani jezik. Nekoliko to stori za ojsodnost nasproti nemški gosposci Nemcem, nemšarjem in — Slovincem — nekoliko se s tem nemškovanjem bojejo pobahati, da so nemškine do pitice zmotni. To nalo tamo nemškovanje ima potem le te posledice, da se ne upiramo tudi nemškemu čašopiju in knjižaru, s katerimi se pepljujejo dan na dan slovenske dežele, da se ne upiramo nemškim uradnim diplomom, ne nemškim gledališčem, nemškim voselicem, nemškim družinam — in da s eno besedo živimo tako narodno življenje, kakor dvoživke, ki so zadovoljne sdač v vodi, ali s suho zemljo, kamor jih pač okolišine potegne. — Kakorini smo Slovenci, takokoli so naši voditelji, ki uživajo naše naspejane. Kakor namjaka nam jasnosti, očiščeni in dosežnosti, tako tudi njim. Na podlagi slovenske in slovensko avstrijske vranjenosti so bili voljeni, da v parlamentih branijo naše svetjote. Toda vprašani ali so kdaj naši poslanci potegnajo kje za družanje Slovencev? Kdaj terajo slovensko vasiško kolo? Kdaj se potegnajo vsaj za slovenska duhovska zveststva? Kako redko se oglašajo za slovenske srednje šole, za slovensko uradnjo? V državnem shoru bi morali hrepetati po združevanju s drugimi slovenskimi poslanci. Ali se to zgodi? Nisi svojih najbližjih bratov se niso še od zdaj oklenili? Po tem poti Slovenci res ne bomo nikdar dosegli — Res nas Slovenci vseh vlad nekdito brani, kakor se je to pokazalo pri jezikovni naletni gladi Celja in Celovca. Ali kaj za laune.

ko dotične gosposke ted vtihi narode neobeti le izpetje na budo. Vsaj vidimo, da so neobeti nekaterih pod nemsko vladno mlitajo vzvalih korupcij tako velike, kakor pada na Turkem. Na takov način utegnemo Slovenci ne samo leta 1900, ampak tudi že leta 1903 in 1913, šd a svojini pravilnosti na očiti ostati, ako ne bomo svoje otroke postilnosti očitili, ako ne bodo naši voditelji nastopili pot očiščeni, pot slovenske dosežnosti — in — ako vlad sama ne bude skrbela, da nadobne cesarske postave in njene skani veljavo in apotovanje pri njem organih in pri vseh podložnikih.

Govor poslanca dr. L. Gregorca

v sedm. poselniki storici del 23. jun 1900.

Slovena zborstva! Leta 26. maja prejšnjega leta smo slovenski poslanci na Njgovo okleseno gosposko ministra za dežno obrambo ušli agovor, ki so v sklepih starih také glasi:

1. Ali je Njgovi oklesani znan on odik vjetega ministarstva, s katerim je slovenski pokrovni jezik pri 2. petopici odstranjen in

2. ali je Njgova oklesana pripravlja, storiti koraka, da se mpet preklopi odlik, ki tali povzra slovenskoga jezika?

Ta najpomembni izmed postilnih agovorov ni bil do danes vreden nobenega odzvara. (Čigje na strani pravde), kar me je napotilo poprijeti besedo, da bi dežma bolj prajati vsakotno tega agoveca, dežma pospeši odzvara na to.

Gosposka majja! Dandanes je da komaj tajiti, da proti pravici oveseljena država spremljati vso Evrope v stalen vjetni tabar, vne njed slovenske države so bile pristajane vvesti splošno branbovalno dolžnost.

Pri tem pa ima domovina naša navedi toliko razlikih jezikov pevnajati vse teškoče, kot druga glade jezika jednotno državo.

Dokler je bil stari, takozvani narainni sistem v moči, bilo je prav zatanjajo moglo imeti le jades, recimo: izkijeno nemški jezik pri armadi.

Drugajna pa in to tedanjega je staz, odkar je uvedena splošna branbovalna dolžnost. Naša armada je postala narodna vojaka, ki kaže avstrijske jezike v vroči in ta ni več mogla, da bi se pri armadi premislje njih postenosti, pravice in potrebe. Za krajši štibitni čas, po splošno urjenje, velika množina nezamških novicor zahteva, da se jemlje pri urjenju vjekov mtemni jezik na pomoč. Temu se pridružijo še ogromne zahteva, katere stvari na moralno moč vjekova modernih bje a svoje pustoško orodno toliko. To moralno moč mora častnik le o mirnem časi lauditi in krepiti, da se zmanjre a vsakom razum služaji vspešno zaletti k nje. To se mu bude pa toliko posrečilo, ako ni možen maternega jezika vjekov svojih (Prav nje na strani pristalevi, da manj ga, ako se vade proti njih

Takrat je vladal na močnemem celjskem, dandanes je podvsem in a brifljen in malom posvetenem celjskem gradu stali graf Urh. Imenoval se je „celjski graf in celjenščiki, zupenski knez, hrvatski, slovenski ban in dalmatinski“. Ali močnem, kakor je bil, zegalal so je obojke prišli v lepo Marjetico, leter tedanjskoga krapana Pengarja. In botež bi dobili v svoje last, postal je svojega posnada v nemški obkbi na Tolarje, da bi mu tam poudelal okoliščino in potredeti, kako bi bilo moglo lepo Marjetico ugajati.

„Prvo dejanje nje, Tolarški plemeniti“ pokaze zmo valjati preutor prej Pengarjevo holo. Zheni so se fantje in dekleta tedarska, da so postali od lepe nevste Marjetice in od njeneja hujna Mitinjevoja Jazana, ki ravno praznujeta svoje zoročo. Fantje zapoje:

„Sloven, spev slova vas dani,
Le pojmo, krepka deka!
Brez vash starih zbirno ni
In ljubimo dekleta...“

Zaradi na slavnost god
Najljubšega dekleta!
Bog čini to zaročni par,
Bog čini to ljubimo dar,
In srečna sta, ta sreča
I tako blagorja veta.“

Poslave se od svoje tovarniške trati dekleta ter zapoje:

„Ti vredi si moči zani,
Naj najljubši cveti,
Me ljubimo a tobanji
Najljubo vseh dekleta...“

Toda v tem se pridruži tuj romar — grafa Urha ogledih. Štejnajo opazi jeden izmed mladčev pri njem pod romarskim plaščem gladi noč. Zgledajo ga in on razodene grafo Urha namere.

Takoj sklenejo mladimeti počakati v skrivitih grafo Urha, ki hoče novej ugajati Marjetico ter ga speti.

V drugem dejanju nastopi graf Urh. Željno krasno Marjetico, pride bešebešno a svojega spremljevat v vas. Vseelo preseneči nastopi:

„Vredno ni v prah
Ugledje vsee,
Takič tem napreje
Pritimti ena.“

V županovi hiši se nič ne gane. Drmo stopi graf Urh pod okno in zapoje krasno polokanje:

„Toli se na glavi
Spev ljubili meji
Ti narekuje v vas,
Najljubo tem a vsoj!
Daj, da se objamijo
Ob ljubimih meti.“

Daj, da a sodo vnamo
Bodo vseh dekleč!

Le županova hiša odzveni drinajoča molitve trepetajoče Marjetice. V tem pa zapojejo lebarski fantje slavnostna grafo Urha. Zastoj se brani, njena, pomenja jim odkupimo v danarje, toda tanje ga ne izpuste. Zgledajo ga in mu župajo:

„Zgledajo vas v glavnih vnet,
A jati bode vsolet svet,
Kje celjski graf je bil opet.“

Zlaj graf v največji stiski obljubi Tolarčanom, da je bole povziliti v plemeniti stan, ako ga izpuste. In ko jim razstavi vitoško svoje besede, izpuste ga.

V tretjem dejanju veki se poznavanje av. Ana, patrnajno postilnostike celke tedarske. V omadu na hoken degnje se ljubila, se dandanes nam poznana celkrica. Sprejdi na planem radije in knjižarni se tedarska zahajna, pribe knjižna graf, le res pride graf a spajnim agovstvom. Slovenski dejanjuv propaj Tolarčane za shoben, plemeniti rod in jui pola grb, v kterem se nahajata dva zlati zvezdi.

Radiostno zanjaja ljubstvo. Graf sam se razvzame in a čelo v naki napreje:

„Zgledajo slova čale,
Sloven čašopji goji —
Nemajmo vneti svoj

podružnica. Nekaj teh tri so se našle na Krasnjak občin kranjskih okraja s pomočjo dolžnega odhoda, potem g.ž: Celarič, Gregorič, dr. Namori, Brulco, Kerin; grabičnice: Roka, Turnak, Ispolka, ter še g.ž: Pfeifer, dr. Munciger, Ruper in dr.

(Vodilnikove evanđelje) ste bili pridelili „Narodna študentska novostica in „Dolnjaški pevsko društvo“ v sredo dne 1. februara t. leta, leto tako tudi ljubljanska študentska.

(Vas Platinia) pri liaki, ki je bila lani hudo od toba zadeta, došla je od krasnjake dolžnega odhoda 100 gold. podpore. V tej in bližnjih vaseh: Rovitve, Val Turn in drugih vseh fars: sv. Duha, Raka, Studenec, je velika revščina in pomanjkanje.

(Bralsko društvo v Kostanjevici) je bilo pridelilo v nedeljo dne 29. januarja 1893 v svojih prostih veselicah s lepim vzgledom. Peko so je pod vodstvom g. učitelja Petrešiča in vrstov, namreč: „Vse Vodilnikov pesni“ in „Lokva pesni“ s spremljevanjem rojake godbe. (V Idriji) hotela veliko ljudi na „influenco“.

Druge avstrijske novice.

(Johannstaler klub) so na sprotni poraji svojih večini državnega zbora — kakor poročajo člani, vendar dobro deli. Naše, pa niso brez pomena stopili v novo važno, in Poljski take veliko drže na Johannstaler klub. Tako utegnejo namreč šibeli vendar enkrat spopadeti, da so se sčasno v novici, napak tudi v politiki — vedno v uspehi.

(Pustanje Spindler) je v državnem zboru pri pravi uspehi razgovoru glede solarske izvirne solih, kakor tudi sivi soli Slovencem na jugu. — Minister Gaus se ni mogel izogniti na njegove prireditelje. Zato!

(Nova volina) državnega zbora se bodo točno skurale; največje sveto delajo, in to po pravici, čisti voljo, kateri terjajo, da se pri vsaki novici v Avstriji raz, predno je mogoče s liberalci spopadati. Se prav imajo. Namreč se bodo zdaj najp. minister za Čsko imenovali. Liberalci ne morejo, pa so ne morejo vsjeti do samostojnosti, če razno bi tako radi.

(V državnem zboru) se je pri pravi uspehi razgovoru s poljski poslanke — Skilje na slovensko srednje solstvo in na slovenske kole v Trzin in Gorici. Minister Gaus pa ni glede slovenskih srednjih soli ničesar obljubil. Pustanje dr. Gregorica je je potegnil, nekaj ni ved slovenska poljski jask pri kneževini poljski. — Očeki, ki se je o Spindlerovi zadevi postavil, ni hotel ničesar obljubiti vrstov, da bi vladna tema poslanki najet da profesorke službo. Pri razgovoru o solstvu so terjali nekateri poslanci narodno, drugi verske kole.

(Julia Isenmann) imenovana je svojimi predsednikom princ Egon, Karl Hohenlohe-Waldenburg-Schillingburg. Bil je pogled zastopnik voljo, vendar v državnem zboru.

(Novi denar) zlasti nova kupa utegnejo na Ogrskem priti dobi, kakor pri nas, namreč bi do velike soči. Oči bi namreč še priloži kupa.

(Za Čsko delajo) je potrjena postava, s katero so se izsledili in nečistotami učili stru nečisto glede letolovja. V razidni v Ogrski za Čsko se je najet velika zveza pripelji.

(Tisti stari srebrni denar) konvencije veljave, ki se je na lip radi, svoje častne blaginje so spoznati do kupa narava.

Ogled po širokem svetu.

(Za slovensko praznovanje papežev 50-letnice) — 50 let Rik — dne 19. februara se pripravljajo vse katoliški svet. Ljubljanska mesto je v slovenski naj sklenilo, dostojno obhajati se te avstrijane.

(V Berlinu) je bil ruski carjevi od nemških cesarja zelo prijazen spoglet. In tega so sklepa, da se utegnejo najp. privedi prijateljske razmere med Nemcem in Rusom.

(Kolara) je v nemškem mestu Halle ob Zali. (Pri imenitni italijanski banki v Rimu) se je zgodila velika tovarnost: grovi se, da so bili ministri in poslanci v zvezi.

(Na urboke srednje šole) bodo priložili dvajset ruskih profesorjev, ki bodo niti raki, kot zapovedani predmet.

(Na Francoskem) je javni kralj valod panarske gojnice toliko trpel, da ljudi niti hranilnice niso več razpali, zlasti ker so proti-republikanski člani tako pisali. Zato se je iz dala postava, da bodo ostro kaznovani tisti, ki bodo govorili ali pisali noper hranilnice.

Dopisi.

(Za Teharjev pri Celju, (far. dop.) 31. jan. Dne 29. januarja imeli smo Teharstani slovenski dan, praznovali smo 1. občni razporedni sv. Cirila in Metoda. Kdor bi sodeloval občinu po njenem zastopniku, ki je po svoji volji nemški turski, ni bil Teharstano krivico dal. To so pokazali pri tem občnem zboru. Za osnovni zbor dala podružnica dne 11. decembra bil je zelo običajni. Pri vsakršnem občnem zboru pa se je kar trilo občinstvo, ki je navadno postalo govorniki in izborne odjake prve.

Zlobovaje pričelo se je ob 4. uri popoldne v gostilni g. Ivana Cijena. Zastani zastavnik g. Joip Poteršek postavljal je v lepem nagovoru podružnico in dala govor. Za njim je v kratkem govoru nastopil g. dr. Bosina pomen državljan sv. Cirila in Metoda. Moj občinu odobravanje se je na to voljo dosedaj odh. Za tem pa je sledil govor za govorom. Očeto spoglet je kajli govor g. Vatroslava Holca iz Ljubljane, ki je povedal splošno: „Tatarskih plenitev“. Moj naj. voljo navadnega popelj je besedo tudi g. g. Jazipik Rihar ter v krasni besedi napel pretilenim razviti. Navodni so nagovoril v trilateralni „Kirjo“ in vse je bilo stoji ocarano pesni.

Ko sta napovedi že napila slovenski na drugi glas poed Joip Petrijak občinska gostom in vrh mladeni Teharstki g. J. Vengut družbenim pokrovičjem, končal se je za krasni družbeni večer. Pomeni smo hiko na izborni večer, ktereja je imela dostoj naša podružnica, ker se je ogledno 4 pokrovičji, 4 zastavnik, dal 30 letnikov in naš 50 poljskovnik. Prepričani smo, da bodo to sene rodilo najlepši sad in se naj izrazimo željo, da bi nas podružnica občin, kuma spet privedi tak občni zbor, če ne popelj, vaji spomnili na prostem. Sedaj pa izrazimo iskreno zahvalo vsem, ki so nam skrbeli na ustanovitve naše podružnice in za tako izborne narodno nalogo.

(Za Pustnike ob južni Selenitni. (Na kranjski Adolf Eichberger) Pred tremi ali štiri leti prišel je iz Celja v našo vas nemški zastavnik Adolf Eichberger in pričel takaj svojo kramarjo. S pravo kramarjo vplajenostjo in prebujeno priključnostjo bodi je okoli ljudi, valil in namil, nastajal svoje nemško pokolenje in se, tudi je Slovencem. S trzinom obicno opazovali smo vsa časa njegovo postopanje in obnavljanje. V sene nas je bilo, ko smo videli, kako so se drugje veljavni, navodni, poljsni in splošno volje ljudi v skrinu nastarje zanjke kramarjevo koristnosti. Nekateri so storili se spoglet plačilo za svoje sloje prijateljske, nekateri je pa bi lahko bilo. Vsem se je, se in se hode pravi zgodilo. Če bi bili bolj pomeni, ne bi bili liaki tega pri in vsoili svoje groše človeka, ki je po svojem nagibu ne more imeti sro za obnavljanje kupa.

Van dvojna naloga bilista pa, po kateri se je hotel in se hode na stroške zastavništva in na narodno neprijateljstvo posumnosti in na stroške slovenske političnosti okovnosti, ki nas ne vzmotujevka, in namreč sro bi lahko kadili terevka, ko bihodo njegovi prijatelji in prijatelji pri spoznanju. Ali srola, ko smo zvedeli, da si ta nemški zastavnik na silnem prijateljstvu pri v zlosto naše slovenske občine, da je, da se ogledno, da prepričano, da bi se na lico naše občine prijelini nemški žig. Upamo, da dokler hode na Pustnike se zavedati in za blaginje in čast svoje občine trudiš moč, se to ne hode zgodilo in dolžnost je tudi vsakega političnega Pustkovljana, da kaj takega zaslani. Strojilo bi pa tudi na bilo, da bi v našej popolnosti slovenski občini voljo Nemca občinskim občinstvom. Kar ti imamo dovolj slovenskih razumnih mož! In Eichbergerja bi naj voljo? „Ja, ka?“ Kaj ti, misli

da smo te pomislili, kako je opoval našo občino v svojih postajah za gostilno t. j. „Rinkler-Gasthaus“? Kaj misli ti, da ne vemo, kako se povsod ponada, da je „Giller-Kind“ in kako povsod naglase svoje pristave nemško mlajenje? Kaj misli ti, da nam ni znano, kaj pomeni na njegovi bliži napaj v črno-rdečo-belo t. j. v nemških barvah? Kaj misli ti, da ne poznamo njegove namene? Upijedbi bi se rad pri nas do drugega in molajo bi si rad napotili? Če mu je ne hode spodobilo in če mu prej ali slej Pustkovljani ne bo očenalo letet? Naj ni nikjer zaplano, da bi morali ravno pri njem kupovati blago in ravno njegove podpirati. V bližini je dovolj dobrih in slovenskih trgovcev. Da bi ne bili pri volitvi imenadnih, treba je, da se leto izdelajo v občini števili. Prepričani smo, da ne odvlni občine na hodo voljo svojega narodnega zastopnika ali drugake bi smali storiti njegovi dolžniki in pri pitje udeležiti volitvi bi zasl naš Dole bi dobili dovolj glasov. Sicer pa naj le prijede Eichbergerja prijetni na volitve, hodo vaji spoznati njegove dolžnike in ob jednom narodno obnavljanje.

(Mladica. Dne 12. maja 1892, ustanovili se je v tularstvu tugu društvo, ki ima kaj lepi namene skrbeti za to, da se trg in njegova bližnja okolica kakor koli ogleja. V društveni odh so se takrat izvolili ti le g.ž: Aloja Goršar, predsednik, J. M. Lipold, tupa, Ivan Konečnik, Ivan Tršar in Fr. Praprotnik, občinski. Da se je to kaj le več narodnih družtev, tako smo vendar to novo društvo vaji prav le sro postavliti in prav želja bi bilo, da bi se enako društvo ustanovilo v vsakom sloj, tugu, da, v vsaki vasi. Zmaja sloj, ima prebilo naravnih ljudi, za katere nas celo drugi narodi zavidejo. Ako storimo v poudelje teh lepot, tudi sami nekaj, kaj dirva in krasna bodo stasoma postala naša sala, naše pokrovičje! — Priznati moramo, da je novo društvo v kratkem časi svojega občinstva pravi uspešno delovanje. Popravilo in pomen je ved zamerjanje trških sil; kar jih je pa še ostalo te se povprajo se tekem tega leta. Oskrbilo je stare in nasredno nekaj novih naslovov. Po splova društva se je vol bi in prostovne oglepajo. Se v tem letu postavi društvo ob Savinji kopalnici, s katerim se bodo ravno tako ustrejo dostojnost, kakor tudi tujci na letovišnih birajstvih tujcem. Lato tako hodo društvo skalo za svoje namene pridobiti trški plačilo. Kjer hodo potem napravilo dvesto, razne druge namene in splošnost.

Ve to hodo sro zaljubljeni mnogo dela in mnogo truda, pa se hodo oboli, občinstvo društvo tudi v prihodnje tako izdelajo in redovnojo podpirajo, kakor dosedaj, bodaj se zna to v pravi kratkem časi izvoliti. Pri občnem zboru dni 12. t. m. se je v vsem tem pravi živahno zapravljalo, kar gotovo jaco priča, kako močno se občinstvo za društvo in njegovo delovanje namina. Razglašeno se je pri tem zboru tudi izrekli javna zahvala vsem tistim, ki so društvene namene še kakor koli pospevali, posebej pa še trški občini na zalato podporo; predsedniku društva, ki je dal na svoje trške naprave vso trudnjo v sedini tuga, ter se tudi drugake mnogo in svojega za društvo izvolilo; potem grupje Lipoldovi in g. Antona Gofarja, ki je v društvenih nabirnih nabirah pravi izvoliti dvestov; nadalje se je izrekli zahvala vsemvoljenim poljskovnik g. Mariniču in o. k. komisarju Tosen, ki sta oba lepe zmške društvo davora. Končno pa se je izrelo sro najprijaznejšo željo, da bi društvo nado povsod doli pravi prijatelji, da bi mnogi, mnogi let delovali v bistriim msem in blagin msem za učenju-nje vsemvoljenih svojih namenov ter da bi se v tem ocaru ne stalo ne truda ne tolar, da bi ne ocaru se niti na levo niti desno, imelo voljo se svoj volitvi oči pred oboli. Ako se to zgodi, potem hodo pa, „vsa trg ob bistri Savinji v pravi kratkem časi bodi bi prijaznije in milije lici, in blaginno delovanje društva ocaratelo hodo nas, kakor tudi se pozne naše gostome.

(Mladica. Dne 25. junija, „Lepodruje krasno društvo“ imelo je dne 20. t. m. svoj redni občni zbor, kakor je bilo to po nemški obici. Za splošno razgledano. Ob osem hodo je tudi volitvi njegova občina. Kar se tiče bližnjega udeležitve mladih in splošni prijateljev našega društva je bila

narodnosti Slovencev, svetlo ali celo razlo-
vno (Prijateljstvo prijateljev).

Dokazalo se je torej potrdilo, da morajo
častniki v svojih vajah obdržati v njih mater-
nem jeziku in skrajnosti narodnosti prevesti jed-
nako spoštovanje in zaupanje.

Pri takih razmerah je za dostojnost tola-
ljivo vedeti, da se vojvoda obdržal nekaj let
svojemu pravnemu sodu v vseh zadevah za-
hvalno, kar pa je bilo tudi v letu 1892. V prvem sklopu
svojih povelj, ki so bila podana 20. oktobra
v prvem delu slovenskega pravilnika, da mora
vsak častnik razumeti materini jezik svojega
polka.

Glede slovenskih polkov, posebno pa glede
7. polka, ki je po imenu »Korviki polk«
ali »Marjetke« tako slavno v avstrijski zgodovini
v vojakih, izdale so se posebne duševne, tako s.
je. ob ukazu vojnega ministrstva od 28. av-
gusta 1872, in 30. septembra 1872. V prvem sklopu
se razloži, da se mora vsak vojak, »narodni je-
zikom polka« razumeti vsako nase, ki je voj-
nik, najmanj 20%, vojakov prihajajočih iz okoli-
n, ki so po organizaciji odobreni za dopolnitev.

Ta stvar je, glede slovenskih vojakov pri
7. polku, in zato se je slovenski jezik tam
prijateljstvo za polni jezik in dodatno se je v
sklopu od 30. septembra 1872. odločilo, da se
mora pri častniku postavljeni zahtevi od vsake
kadetne in častniške znanje slovenskega jezika.

Ali gospoda moja, kaj koristi vse to, ako se
sodi pri polku preizkušati in razloži? Kaj koristi,
ako čoli soditi vojno ministarstvo javno stvari kot
nekaj dragoceno, »narodni deli naš armade«, in
in pomeni poudarja, kako je vsak častnik dolžan
znati jezik svojih vojakov, ako se pa to zlasti
pri slovenskih polkih ne upoštevajo, se za to ne
boji? Kaj koristi, da Njegovam kraljevi-
nem ministru za dolžno branilo v tej visoki gori-
ni večkrat razlaga, volja Najvišjega vojnega vo-
jvoda je, da se mora vsak vojak narodnosti pri
armadi vestiti v jednako naklonjenosti in v jed-
naki spoštovanju, ako se pa ne morejo tobi-
movali leto za letom takaj oglašati? Kaj koristi
napovedi najvišji odloki vojnega ministrstva
glede jezika, ako čoli častnik sama te odloke pri-
stavi, ali se ne oira, ter jim je volja vojvoda,
celi na popolno nedopustnih in nerazumljivih
statutnih predpisih, kot se je to razsvetljuje
glede slovenskega polkovskega jezika? —

Vojna oblastinja je namreč sklenila, odstra-
niti s odlokom od 16. aprila 1892. dvajset let
ranjani slovenski polki pri 7. polku na
osnovi, da je tam nekaj kolov 10%, slovenskih
vojakov. Gospoda moja! To dokaz je nerazum-
en in lažljiv, ker se ne vjema z razmerami, kakor
so in to si ni bilo dovoljenega dokazati.

Ko bi bilo resnično, kar tudi vojna oblast,
da se namreč pri 7. polku doka konaj se 10%,
slovenskih vojakov, morali bi in tega sklopiti na
velikanski vajah poznavanje na Korotkem;

Kotilo: zvesto: v
Za dom in narod svoj
Kropko spet dobi svet
Bog tvoj voljo svet
In tvoj se in raje
Sloj in jošni let
Na voljo, voljo svet!

S tem je končana igra. Neizmerna navd-
ženost razloži se po gladih. Slovenski vojak
je povsod se je posebno v tem, da je po dru-
gem dejanju spričo ljubljanske občestvo lo-
vno, hrabrovo demostriro. Ko je namreč v drugi
pali nagradilo, vula se je od vseh strani to-
davi cvetilo na ljubljanske stajanske goro.

Kaj naj se povemo o celotni stvari? Ko smo
se poslužili za leto ljubljane, zvele so nam
v ulicah se volno krasne medelje ljubljanih
»Teharški plemiči«. Vzradovali smo se v srcu,
da nam je bil naš rojak pod takimi duševni
gled. Pred očmi so nam se volno slikovite
podobe in te prepele narodno spovedo in ločilo
se od ljubljanih krajinskih bratov a helo, dal Bog,
da so nam kmali omogoči prilika takovega na-
rodnega praznika in dal Bog, da vesele in krasni
cvet slovenske dramatike tako baje, da bedemo
v kratkem imeli namorav v cel ljubljani na-
ruden in samo narodni odet, pome celoga Slo-
venstva!

Nemci bi se bili morali poravnati na 90%, Slo-
vence pa se na 10%, No, tako daleč pa
le niso. Vsekako je res, da se v nobeni kro-
vici nemarije ne pomenjuje tako silovito, tako
svojvoljno, daj bi, a tako divjno gijevno, kakor
ravno na Korotkem. Čujte! prijatelji!

Vendar se slovensko prebivalstvo kljub temu
ni smajalo dobi pod tretjino vsake prebi-
valstva. Idu tako imamo prav klasnega sredstva,
namreč zadnji zbor nemške stranke v Celovci.
(Dajle jezik.)

Celjske novice.

(Narodni dom) Celjske poštoizve in juho-
stajersko hranilnice postarji so valod veličnega
pomena teh zavodov postali preostali. Tudi pri-
kazujemo, da si zavoda postavila svoj lastni dom.
Nad, da pridemo kmalu pod novo streho, je pa
opremljena, kar se je zdelajo podobni nadbi
za novo poštoizve hiko. Glavni nadbi, izdelati
od duhovnega arhitekta g. del. inženirja Hra-
nja hiko so se le dal na ogled postali in so
vzpeli obno obdrževanje. Upamo, da tudi celjski
magistrali monumentalni stavbi, ki ima
okrajni zagledji pa dosejati tako zapeljivo os-
vojeno Joveta trg v Celji, ne bode delal trajnih
sreč; kajti tu bode moglo sedeti veličastno
srečo. Vako stransko cepelje bode dolgo po
stiršalo mestov; pritihoje in mornamini deli
sekanega kamena in holerje; in bode postar
in veliki restavraciji in se veličastno prodaj-
nice; potem bodele se dve nadstropji in po-
starene stanovanja. V prvem nadstropju bode
preostar za čitalnico in sicer jedna majhna in
jedna velika dvorana z galerijami in stalinim
odrom; tu bode postar za 1000 oseb; potem
bode v prvem nadstropju se postar za po-
stari in hranilnico, dočim so za drugo nadstropje
in podstropje propisatna krasna, moderna stav-
bena. Strojki za to monumentalno delo so
povzročili na 150.000 gld., vtihoje morebitno
napravo za električno razsvetlo in se lastni
vodovod. Iz vsake arca helmo, da bi se iz-
stari preostar.

(Vojaki nabori) bode v Celji od 1. do 7.
marca in 10. aprila na Vranskem 8. marca, v
Moxizli 10. in ii., v Šoltjanji 11. v Konji-
cah 15. 16. in 17. v Rogatoru 20. in 21. v
Šmarji 23. in 24. v Mariboru od 1. do 9. in
13. marca, v Slov. Bistrici 10. in 11. marca,
v Brežicah 4. in 5. aprila, v Šentvici 7. in 8.
v Ptuj 11. do 15. in 17. aprila, v Ormoži 18.
in 19. v Ljutomeru 21. 22. in 24. aprila, v
Marenbergu 26. in 27. aprila in v Slovenj.
Oradcu 28. aprila.

(Je Celjskega okraj.) Celjski »posilnoec«
se grozijo, da hočejo v kratkem poklicati samo
nemški posele v celjsko mesto, kateri bodo zvali
štati nemške napise, ter hočejo v tem oteti celjski
slovenski mestu »nemški« znanja. Človek bi misli,
da se zahteva od poslov vendar se kaj več, ka-
kor to, da znajo le štati, kako se taj ali oni
ulici prvi. Če pa bode pametne in modre gospo-
darje s tem zadovolje, to je drugo vprašanje.
Znano je, da so takaj domski posli in razvo
tisti, kateri se le zino spušči po svetu in toraj
le se razumejo blazne nemščine, najpobli štati-
niki. Kolikrat štati, da liče ta ali oni hila
stahabnika, bode si delko kuharico, ali blapac
in delke, kar se dobro ve, da so taki najpobli.
Mnogo obitelj in hila, ki jemljejo k čisto nem-
skim otrokom slovenske varušnje, slovensko
delke, da bi se privadili otroci slovenščini in ti
imajo prav; kajti ti ne vidjo samo od danes do
jutra, ampak sprevrže, da je dobro, da se otroci
privadijo tudi istemu jeziku, kateri je takaj sploš-
ni občaj. Takih hila imamo tudi v »nemškem« Celji
množico. Če pa tudi pridejo, recimo čisto nemške
delke, kuharice, blapci in t. d. v Celjo, kaj heli
to Rakusni in pektiva, najrazglednejših celjskih
»posilnoecov«, kako bode ti obdrževali s kmetskimi
ljudstvom na trgu in v okoličih? Znano je takaj
v Celji vsem, kako sitno je za gospodinjce, ktere
so trde Nunko, ker se same ne morejo razumeti
na trgu s kmetskimi in kmete ter morajo ravn-
zaradi tega jemati s seboj slovensčino volje pose-
Tudi bode toraj, da se bode kmetje in kmietke
le bližnje in dalje odlice, ktere hočejo kaj pre-
stati na trgu, morali nakrat naučiti nemščine.

ali pa bode morali zaleti Rakusni. Ne-kernam
Gorbi, in t. d. prodajati na trgu jajo, krompir,
kokoši, in t. d. samo zaradi toga, da se bode za-
mogli razumeti z nemškimi posli. — Če se pa
bode nastavili v Celji samo nemški posli, hila
bi tudi tako pravilo, da pokličejo »nemški«
trgovci v Celji tudi same nemške kmetje. Potem
bode kmalo imeli prame stvarce, kar ne bode ra-
zumeli teh, kateri so jim do sedaj znali denarje.

Spodnje-stajanske novice.

(Preznanje pri 4. čestoviti). Č. gosp. K.
Hribovšek je postal podmaršal v maribor-
skem senatstvu. On je g. J. Kunaj, župnik
v Dobovi pri Brežicah. V poklj je stopil g. J.
Stomček v Zahorčev nad Šentljo. Župnik je
sv. Bartolj v Halmah je dobil g. Fr. Mur-
kovič, kaplan pri Mali Štodi, g. v Leskovcu
pa g. M. Kralj, kaplan v Št. Janju na Drav-
skem polji.

(Preznanje pri obhajetju). Gosp. J. Kriv-
vec in J. Gradčnik sta postala obhajci, prvi
v Slivnici pri Mariboru, drugi v Korošicah pri
Celji. Učitelj M. Strecker na Hanci, gro. v
Hratinu.

(Zdravniki). G. dr. Sežen v Ptuj je pre-
meščen v Ljutomer, od kod gro. g. dr. plom.
Helly v Feldbach, od takaj pa g. dr. Sežnik
v Ptuj.

(Ormoški štalinici) predstojnik je g. Ormoč,
gostilničar.

(Volitev). Dne 8. prosinca t. l. vrtila se je
v občini Svetina volitev za občinski odbor. Iz-
voljeni so bili dosedajni volci, kateri so si po-
tom 10. t. m. izvolili staroga župana, trdga narod-
njaka Martina Romanca za župana in Antona
Uliga ter Ivana Križančeka za svetovalec. Ako-
ravno majhna občina, stoji vendar Svetina v
vrti onih občin, ki utrjujejo zgled v slovenskem
jeziku in zahteva tudi od občasnaj sploš-
nevske dopise. Občina Svetina je tudi v igrah
maršketari volji naših slovenskih občin, ter
vredna, da jo ti pomenajo. Živeli Svetinčani!

(Prvi uradni dan) imela je hrastnica in
poštoizve v Šmarji v četrtek 20. t. m. od 1. do
5. ure popoldne, potem bode vsak toden jednaki,
izvenem č. je v četrtek vsak, den popej.

(Dobroli otrok stajniki) pripravili so bo-
dijo zborovanje dolžne zbornice pomenljivo po-
stare o volitvah nadzornice. Upravno volke svet-
voda vroditelj tako, da bi bilo v okrajno glav-
steno le mo okrajno bolko svetovalec. Knajki
bolki sveti naj bi se imeli iz vako občine na-
stopnika. V podporo poštoizvecu po Ralfeosno-
vem načrtu) se zamerjajo darati posila. To
vse ne bode bog ve kaj Slovenecem koristilo.

(Pri sv. Jurje ob Hromovskaj gorci) se
razloži hila za 4 razrede: v globokem se je za
oba dovelj polntrni podak.

(V Rodolfovih pri Mali Štodi) hila je
dne 26. januarja volitev občinskega župana in
svetovalec, pri kateri je bil g. Ant. Radoč je
v tretji englozno župana izvoljen. Za svetovalec
bil so voljeni g. Lad. Spindler, Ludvik Otter
in Ivan Ritojca.

(Koroška štalinici v Ptuj) izvolila je za
30. društveno leto 1893, sledečo gospojo in sicer:
predsednikom Anton Gregorič, podpredsednikom
Ivan Langenlohe, blaginjskim dr. Anton Brunen,
tajnikom Rudolf Sigi, obhramnikom g. dr. Josip
Čufek, Anton Kleber, Luka Kunstek, Simon
Orhagan, dr. Jakob Polj, obo Alhajr Svet in Joz.
Zelenik; namestnikom g. Marko Prevljin, Mar-
tin Murlec, obo Konrad Staindini in Ivan Kavkler.

(Na Vidmu) je razloži 28. t. m. g. Malus
in Stajaloga o vragi ameriških hila tri sploh,
posebno o našim cepelje, kakorvelja je pri-
poročilo se le lani naš francos Champin (Champin).

(Koroška v janki) V promoglednejših hila
v Škalah pri Svetini razloži se se plini in pri-
vzvošči veliki naroda. Sedem promoglednejših
se merih, pet jih je težko najeti, jeden se pa
pograbi.

(In Ljutomeru) Dolgo smo čakali in si be-
li družbe sv. Cirila in Metoda. Naka helja se
nam je izpolnila. Z 13. nov. pr. i. se je ustanovila
ta pokrovnica podružnica. V ofter so izvoljeni
g. dr. Jozef Rakus, predsednikom, dokan Ivan
Skubala, podpredsednikom, poštoizve tajni Jozef

Gomilek, tajnik, in urar Ivočen Čigra demarširanjem. Gospod doktor Rakel nam je razložil v svojih navdahnjenih govorih veliki pomen družbe ur. Cirila in Metoda. Nena naloga je, da delimo za versko-znane vngaje otrok, da dajmo našo slovensko dedno pobožnost. Pri tej priliki smo posebno opazili, kako zelo se za naša naša zavestno kmetstvo pridruževalo za ime nevarno družbo. Naša podružnica šteje zdaj nad 100 urad. Zelo in posebno, da pristopi vsak narodnjak in razvijajnika k temu družstvu, da s tem podpiramo vsak po svojih močeh našo pravično slovensko željo.

[illegible]

(Vahilo: na narodno veselico, katero pridelni
Velikonočniki porabi kake pri Velikonočnejedji v
vedo 8. svečana 1883. leta v gostini g. izana
Goričana – Spored: A. Petje, I. Domovini:
F. Vilhar, mešan zbor; Z. Zakletter viharja:
Turner, mešna zbor; S. Slovenci vince ne
prodajajo: Z. Kuba, meški zbor; A. Pri zibelh: H.
Makel, mešan zbor; S. Slovenka sem: G. Ipa-
vijc, ženski zbor; D. Slovan na dan: Volarič,
mešan zbor. – B. Pronta zabura in pes. – Za-
kletih ob 6. uri zvečer, K obilni mlačbi vabijo
sibelo: – nasti.)

Velikanečelja. Pri nas se ustanovlja balno-
dravstvo. Pravila inštituta tudi nastarjena in
šolskega telesa bodo se predložila v potrdje-
nje. Bog daj da bodo to naše društvo nova tedinova
proti nenikitarčinov sorodnikom, katere tudi
pri nas ne manjka, čeprav se tako nekako ne
umpejo pokazati v pravi podobi, ter se skrivajo
za svoje oblačila, da bi tako lažje varili nas
duhovno Slovence.

(Učiteljsko sborovanje je v Grunski dne 11.

(Od Kriškova do Brežice) in dalje je Sava razmrcnjena. Koder se kod odrga, huti se je preplava pri Kriki vasi, kjer so v Zasavju tik reke in hibi, in pod Brežicami, v vaseh: Mihalovci in Loče. Za varstvo ljudi na Kranjskem je kranjska vlada nekaj čolnov prekrbela. Na Hrvaškem se ljudje za mostove boje, kedar pridre k njim lejeni mrtvi: tuji hrvaški vasi so v nevarnosti.

(Vinograjemsku društvu na Vidnu) je položiti Stajerski deželni odbor 200 gld. malnosa.

(Ptujskemu okraju) je podaril štajerski deželni zbor 1000 gold. podpore, ker so ljudje tu veselo v Habsburški vojski veliko trpeli po trtni ali v strumski rosi.

(Od sv. Križa na Muraken polji). Na Slovenskem praviš, da naše pastore drsivo tombole za nekaj postojnih oroga in druge opreme. Zlati je sam volit, tako dosti prijateljev ima naše drsivke. Svarno pastore drsivke v Lohovcih je nekoliko čet obiskal potuhovcih in s tem pokalo, da nas drsivke iste stali in isto prijateljstvo. Občutiva je prišlo od vseh strani tako mnogo, da so bili vsi prostori gostilne zalega svoj. Hlapčana prenosiljivo. Tako zanimanje in nas tati vodit. Mi pokaršiti storiti bomo zato, ki je narenda zalega tega ali onega — kar nas logi vari? — z vneto modni oroga dolžnost. Mi pobmo biti poznač avtoritativni, in ločeno satati ali jokati narodnjaki, ki se ne nestransko siter prevoditi in pokazati, da smo slovenske matere inke.

(Od Sevnice) v št. Janž na Kranjskem se daje pripravo za zidanje bolonice k enolstnemu stolu, ki se utegne znotaj otvoriti.

(Zlamanol je) Anton Alušić, trgovac u
Brodicah. Onako vedno o strahini nesreči, ki bo
ostala Brodica. Hrvatstvo in Slavonijo, ko se prične
hod tamni. Bog daj, da kmalo odprva.

Štekel paši priključil se je v aredu dne 23. januarja od Ormoža sram proti Velikim Kladu. Nadpajal je bil za 10 evrov, deloma za obede, deloma pa tudi mnogim dalj križave rane, tako da se ni četiri čezdale areje od se hudele mrcine prizadele rane po zdrnenskih sčasti, ter morajo prestopiti vsled tega polne bolečine. Štekel je tudi jako mnogo drugih paov takih, da se je bati, da bi se še drugih ta strahna bolezni ne kotala.

Druge slovenske novice.

[illegible]

(*Družba sv. Cirila in Metoda*) biskopi priložbeno naslednje domovinske darove zadnjih dni: B. Helena Bevkova je poslala dva letnika „Danine“, g. Igor Luka Svetec, družbin podpredsednik več časopisov; g. Dragotin Hribarjeva tiskarska v Celju B. Lucija Slovencih posojitnice; g. Karol Bleiweis, notarski kandidat, več knjig; in „Nepomane in letre“ veliko del družbe; g. Mohorja, p. g. Matildi Sehn-karjevci, prvostopnik Cirkniško-Plačinske podružnice, smo prejeli 100 gl. nalezljivih kot izstopajo pri kalpi; noterji ob podružnici roščali Blagovščinarice namenjavajo ženske podružnice v Ajdovščini, in Leopold Kernsch-Bottova, nam je poslala 200 gl. letnika „Danine“.

glej 40 str. 1 v 1. tolar. verjetno darovi vse-
držitelj v Agorčičev v znesku 16 gl. in 1 to-
lar. in za preplačila za družinske knjige. Kot prvo
naširsko knjižnično darje je našel gosp. Vekoslav
Korčič na Korotkem 140 kron v zbirni, in sicer
v darovali po 20 kron po poljubnem, 66 gl.
Fran Lenc, profesor v Kazah, Stefan Lasmak,
Fran Lenc, št. VId. v Podguzni dolini, Juhel Sker-
vino, župnik v Vogarčah, Anton Žak, stolni vi-
car v Celovci, in dva neimenovana posvetna
celovčevska rojalstva. Po 50 francovca Rodolav
Čelovčevski smo prejeli 60 gl. knjižnega daru
vse cerkviške podaritve na Gorenjskem.
Rodoljub na Vrhniki nam je takojni 50 gl.,
sledenih nam vseh posvetnih od nasprotnika,
takoisto je Ivan Zupar, posestnik in lastnik
Gozdja pri Kranjski gorji, 30 gl. pridobitih
knjižinskih darov. Blagajni knjižniško stolno
družino, je dr. Jožip Barle, nam je poslal
v gl. 27 kron, je gl. 40 kron, je daroval dr. J. J.
Verant, drugo je bilo pa zbirno v smislu dar-
nih pri Kravci, in sicer je bilo nekaj naslednjega
a predlag. z nedolga Polja, drugo je pa bli-
žnjaki inštrij in Gradišč. Po č. v vikari
v. Gruzinski smo prejeli je Zagorja 16 gl. 50 kr.,
sledenih ob 35 letnici župana Matja Faturja,
je dr. Jožip Straton, Vepelav, in St. Lomacini
pri drugih Strudenci, je poslal 11 gl. 68 kr. knji-
žnega daru; darovali so pa kot prvo krono gl.
Fuchser in poljubnem po 4 kr. gl. Einspeller,
Jožefster, Lapan, Treiber, Wutti in župani
od Turje po 2 kroni, gl. Trupe 1 kr. 30 hal
gl. Arha in Pergin po 1 kr. Prev. XXkrona
je pospela blagajni in posloju družstvo, „So-
bajski Sokol“ v Mostju in gl. Jakob Manček

Tretjo mesto v seznamu smrtne je, tega v
Sloveniji. Jedno XX-krono smo prejeli kot „častni
karski narodni davek“. Pomočnica v Smeti
vse je darovala 10 gld, posojilnica v Zastolu
hrom 10 gld in neomortna pri Tašku v Norrem
Mestu tudi 10 gld. G. Anton Virant, podnastava
„Dobrednega Škola“, je natanč med Sokoli 7 gld
tudi nam jih posoda v prazne helpe, da so Slovenci
državni in konzorno helpe. Po g. Iv. Aleševem
sloven skitni smo prejeli iz Opmitje 6 gld, 30 kr.
novotnega daru, daroval so pa g. Ana Ker-
vova, Zofja Sahac, podtar Gaspari in poltivarje
p 1 gld, gld. Terzija Aleševa, Matija Žust in
Zore po 50 kr. g. F. Aleševca 40 kr. in g. Joz.
Frost in Anton Janjar po 20 kr. G. Fr. Gali-
činski v Štuki je posoda 6 gld, 20 kr., ki jih je
nabrala na Silvestrov večer g. Nežika Udo-
vca, g. pravnik Fr. Regally pa 6 gld, sloboho
vseosti družbi na Imaji. Hingovščina honsko
področje na Vrhani g. Mici Petričeva, nam
je posoda 5 gld: 4 gld. imamo novotnina g.
Marje Grudova, Ana Lenarčičeva, Anč.
Petričeva, Mici Petričeva, Ana Pourova,
Miri Trkarjeva, Anč. Tomšičeva in Zmota
Vidčeva, 1 gld je pa daroval „neimenovna-
ni“, Telovadci „Ljudskega Škola“ so nam
posodili 5 gld in istočasno 5 gld g. Vojteh Cam-
lari in Konstanjere. Iz Ilirsko Hribove
smo prejeli 4 gld, daroval na Silvestrov večer po g.
Anč. Uršič, G. g. Matja Vester, Jurek in Gali-
činski na Korolici, je posoda 4 novo helpe, 2 gld.
g. Jozef Balhovec, je posoda 2 gld, 20 kr.
tudi skrbno tignovih poltivarjov pri Kolobaru,
neimenovan rodoljub iz Zagreba in gld in župnik
z menike niso nam „Vostnik“ 1 gld. Z iskreni
skladavi so pripravljeno slovenskim dobrotarjem
na v. mihodine. Vostarje, dr. sr. Dr. in M.

(**Odklapanje**) Gospodu dr. Jerneju Zupancu, starostu slovenskih notarjev in predsedniku Kranjske notarske zbornice, poslal je prosv. cesar višiški kniž Fran-Josipovega rodu. — Čestitamo!

(Promocija.) Gospod Fran Podobnik iz Zalične, hili je pretekli dni promoviran doktorjem znanosti.

„Banka Slavija“: Kakor naznanja načelnik tove odličnega slovenskega tabora, je pravi voditeljstvo številnih ljudi zavravnilo oddelkov pri generacijskem zastopstvu v Ljubljani s februarja na dan. „Slavija“ uradnik in nam slovenski pisatelj J. Vatroščak Holc. Ker je gospod Holc v vseh knjigah pripravljen kot izjemo v vsaki reči, tudi prepravi, a ne. In bode njegovo značilno odklovanje tudi banki nam na kopje.

(Črnomeljkega šolskega okraja) nadučitelj, zastopni zastupitelj in posojilniški ravnatelj Črnomelj, g. Jeršincovec je dobil zlati križec za zaslug.

(Iseljevanje) iz Žužemberka in Semiča na Kranjsko v daljno Ameriko so vrli v granovirni razmerji — na tisoče jih gre s trdnim in krepkim.

Obrtnijski plesni vendek: privodijo člani bolniške blagajne mojstrov, zafrng rokodelskih vrstov v Ljubljani v soboto 11. avgusta 1903 v prostorih starega meščanskega strelišča. Čisti dohodek namenjen je tesarstvenu zakladu bolniške blagajne mojstrov.

(Dario): Kranjska hranilnica je darovala
Iboru za oblepanje mesta v Krikem 1000 gld.
za postavi spomenik razkoma Slovevanja in Val-
nanja. V ta namen je tudi kriko mesto 1000 gld
vripevka dovolilo. Dalje je darovala hranilnici
2 gld. na letni vinograd v Krikem.

(Is Rudolfovog: za Došenjkom pije nase-
tjaj): Oj bala 1879. nadaj se bi bilo tako, bače
me, kakor je letojala. Med tem, ko je bil za-
tek zime se precej spoden, nastalo je po bo-
vih pramkih vedno mrazije, tako, da smo
bili od 8. do 15. pros. upne sibirsko zimo,
se 13. prostora kazal je termometer - 25° C.
mraz. Tudi obilo snega je padlo, kar mnogim
živim na gube, mnogo škodo stori našim
vrtnim nasadom.

(Za nove vinograje z ameriškimi trtami: ob Savi, na desnem in levem brega, v križnem brežkem kraju vse zanima. Kmetje že pripravljajo vinograde in iščejo trt; na Valmu se jih vinogradiško družijo, v Kolnem kmetsko.)